

ANTIGONE VA PÉNÉTRER DANS LA CAVITE SOUTERRAINE
OU ELLE DOIT PÉRIR, PAR ORDRE DE CRÉON,
POUR AVOIR DONNÉ LA SÉPULTURE A SON FRÈRE POLYNICE.

ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφῆς
οἴκησις αἰείφρουρος, οἱ πορεύομαι

πρὸς τοὺς ἐμυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλείστον δέδεκται Περσέφασσ' ὀλωλότων·
ὧν λισσθήα ἡ γὰρ καὶ κάκιστα δὴ μακρῇ
κάτειμι, πρὶν μοι μάτρυν ἐξήκειν βίου.

Ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἤξειν πατρί, προσφιλῆς δὲ σοί,
μητρ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα·
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ
ἐλουσα κάχδμησα κάπιτυμβίους
γοᾶς ἔδωκα· νῦν δὲ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα ταιᾶδ' ἄννυμαι....

...Κρίοντι ταῦτ' (1) ἔδοξ' (2) ἁμαρτάνειν
καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὦ κασίγνητον κάρα.

Καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαδῶν
ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
μέρος λαγοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
ἀλλ' ὧδ' ἔρημος πρὸς οἴλων ἢ δύσμορος
ζῶσ' εἰς θανόντων ἔργομαι κατασκαφᾶς·
ποῖαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;

Τί χρή με τὴν δύστηνον εἰς θεοὺς ἐτι
βλέπειν; τίν' αὐδᾶν θυμμάγων; ἐπεὶ γε δὴ
τὴν δυσσέβειαν (3) εὐσεβοῦσ' ἐκπησάμην.

Ἄλλ' εἰ μὲν οὖν τὰδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ (4),

παθόντες ἂν θυγγνοίμεν ἡμαρτηχότες·
εἰ δ' οὐδ' (5) ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
πάθοιεν ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.

SEPTIEME

(1) Le fait d'avoir donné la sépulture à son frère.

(2) ἔδοξ' (α).

(3) Il s'agit d'une qualification, d'un renom.

(4) τὰδ', ce traitement. Καλὰ exprime ici l'idée de « juste ».

(5) οὐδ' représente les ennemis d'Antigone (Créon et ceux qui lui obéissent).

Sur l'échange.

ISCRATÉ

99. [L'ÉDUCATION INTELLECTUELLE ET L'ÉDUCATION PHYSIQUE.]

Ὁμολογεῖται μὲν τὴν φύσιν ἡμῶν ἐκ τε τοῦ σώματος
συγκεῖσθαι καὶ τῆς ψυχῆς· αὐτοῖν δὲ τούτοις οὐδεὶς ἔστιν
δοσις οὐκ ἂν φήσειεν ἡγεμονικωτέραν πεφυκέναι τὴν
ψυχὴν καὶ πλείονος ἀξίαν· τῆς μὲν γὰρ ἔργον εἶναι βου-
λεύσασθαι καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν κοινῶν, τοῦ
δὲ σώματος ὑπηρετῆσαι τοῖς ὑπὸ τῆς ψυχῆς γνωσθεῖσιν.
Οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων ἐρῶντές τινες τῶν πολὺ πρὸ
ἡμῶν γεγονότων περὶ μὲν τῶν ἄλλων πολλὰς τέχνας
συνεστηκυίας, περὶ δὲ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν οὐδὲν
τοιούτων συντεταγμένον, εὐρόντες διττὰς ἐπιμελείας κατέ-
λιπον ἡμῖν, περὶ μὲν τὰ σώματα τὴν παιδοτροπικὴν, ἥς ἡ
γυμναστικὴ μέρος ἐστὶ, περὶ δὲ τὰς ψυχὰς τὴν φιλοσο-
φίαν, περὶ ἧς ἐγὼ μέλλω ποιῆσθαι τοὺς λόγους, ἀντι-
στροφούς καὶ σύζυγας καὶ σφίσι αὐταῖς ὁμολογουμένας,
δι' ὧν οἱ προσετώτες αὐτῶν τὰς τε ψυχὰς φρονιμωτέρας
καὶ τὰ σώματα χρησιμώτερα παρασκευάζουσιν, οὐ παλὺ
διαστησάμενοι τὰς παιδείας ἀπ' ἀλλήλων ἀλλὰ παραπλη-
σίαις χρώμενοι καὶ ταῖς διδασκαλίαις καὶ ταῖς γυμνασίαις
καὶ ταῖς ἄλλαις ἐπιμελείαις. Ἐπειδὴν γὰρ λάβωσι μαθη-
τάς, οἱ μὲν παιδοτρίβει τὰ σχήματα τὰ πρὸς τὴν ἀγωνίαν
εὐρημένα τοὺς φοιτῶντας διδάσκουσιν, οἱ δὲ περὶ τὴν
φιλοσοφίαν ὄντες τὰς ἰδέας ἀπάσαις, αἷς δὲ λόγος τυγχάνει
χρώμενος, διεξέρχονται τοῖς μαθηταῖς. Ἐμπείρους δὲ
τούτων ποιήσαντες καὶ διακριθώσαντες ἐν τούτοις πάλιν
γυμνάζουσιν αὐτοὺς καὶ πονεῖν ἐθίζουσι καὶ συνείρειν καθ'
ἐν ἑκάστον ὧν ἔμαθον ἀναγκάζουσιν, ἵνα τὰ πάντα βεβαιό-